

Capitulū scđm.

seruo Sol a ppians ad pcessuz anteq̄
 appareat: mittit radios suos: et facit ab
 bescere orientem vt pcedens auroza
 aduentū diei demonstret Sic dñs na
 tus in mūdo anteq̄ apparēs spūs sui
 fulgore transmissio illuminat iohannē.
 vt pcedens ille aduentū saluatoris a
 nunciaret: ne forte subito veniens et di
 cens. se esse filiū dei. ppter ipam ma
 gnā atq; terribilē inditionē rei ipius
 magis incredibiliorē se ostenderet Si
 enī et iohānes p̄dicauit: p̄sona cognō
 tus. genē dignitosus: erat enī fili⁹ zar
 charie sacerdotis. et cōuersatione mi
 rabilis: tñ infideles iudei nō adqueer
 rūt credere p̄ illū christo. Quanto ma
 gis nō erāt credituri si nulla añ eum
 denūciatio p̄cessisset? Nā q̄tūis fue
 rit p̄sona laudabilis: in sua cā nō p̄de
 esse testis idoneus Venit iohānes q̄
 si magni regis p̄parator: fidel⁹ Quat
 lis rex talis et nūcius regis: natus ex
 grā nō ex natura Sicut ch̄i p̄cepti
 onē añ angelus annūciauit: sic et isti⁹
 Sic illi⁹ nō añq; p̄cipet̄ auditū ē: sic
 et isti⁹ Sic illi⁹ p̄tās añq; nascetur on
 ta est: sic et istius virtus. añq; nascere
 tur manifestata est Nec inter illos
 fuit differentia: qz cōcepto christo fi
 delis mater cōfessa est grāz dicēs Ec
 ce ancilla dñi: fiat mihi s̄m verbū tuū
 Iohāne autē cōcepto incredulus pat
 ter obmutuit. qz iohanne nato lex de
 cetero fuerat tacitura: christo autē na
 scente. postmodū grā fideat locutura.
 Iohannes quidē p̄tib⁹ suis donat⁹
 est pro munere pietatis ipozū. quē na
 tura despabilis in erate p̄duxit. qmā
 et mūdus p̄ tot milia añozū sterilis p̄
 stirut⁹ illo nascēte si uā? iusticie erat
 facturus: quē p̄ntes nō ex amore car
 nis seminauerūt. s̄ ex vnauinitate et
 p̄cordia discipline meruerūt Erāt enī
 ābo iusti añ deū. Nec enī decebat vt
 ex carne et sanguine nasceret: qui et iō

nascebat vt filiū virginis predicaret
 Vere enī deserta erat iudea: vacua a
 iusticia. plena p̄tās. quā deus plāta
 uerat lex irrigauerat: oēs p̄phete cor
 luerāt. illa at nullū fructū p̄duxit: nī
 si spinas asprimas quibus suū deum
 coronauerat

Dicens penitenti.

am agite. Quō in ipō p̄ncipio mani
 festat: qz benigni regis est nūcius.
 Nō enī p̄tāibus minas intēdebat:
 s̄ indulgentiā p̄tōzū p̄mittebat So
 lent ei reges nato sibi filio indulgen
 tiā in regno suo donare: s̄ añ trāsmi
 tunt exacerbatissimos exactores. qui oē
 qd̄ inuenerit exigant: ita vt ipa indul
 gētia crudelior esse videat qz exactio
 ipa vt nihil indulgentie habeat p̄cē
 nomē: vt lugētes illam hoies et nudū
 suscipiāt Deus at et nato sibi filio vo
 lens dare in seculo indulgētiā p̄tōzū
 p̄remisit q̄i exactorē iohāne exigentē
 et dicentē. facite fructus dignos p̄nie.
 Exactio q̄ n̄ paupes facit exactos: s̄
 magis diuites reddit Nā cū quis de
 bitū iusticie sue reddiderit: deo nihil
 p̄stat s̄ sibi lucrum salutis acq̄rit
 Quid agit hec p̄nia? Cor emūdat: sen
 sus illuat: aīas sc̄ificat et ad susceptio
 nē christi p̄parat h̄iana p̄cordia Quē
 admodū magno iudici aut regi aliq̄
 expeditōe vēturo p̄paratorēs p̄e
 cedūt: sordida abluūt: diruta cōponūt
 ne forte indecor aliq̄ vidēs rex de
 licat⁹ abhorreat Sic et dño n̄ro ad pe
 grina loca huius seculi vēturo p̄e
 cessit iohānes: q̄ ab humanis cordib⁹
 p̄nie scopis p̄tōzū sordes eijcēt. et q̄
 p̄ longā indisciplinonē dissipata fu
 erant: sp̄salū p̄ceptozū ordiat̄ e cō
 poneret: isup aq̄ baptismatis adorna
 ret. vt venēs rex celestis dignū trā
 sitū inueniret p̄ corda credētū. Pro
 p̄t quod dixit. Vox clamāt. i. des ta